No. 2730 Zaterdag 28 Maart 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

IN DE ZOMERZON: De filmster Manreen O. Sillivan aan boord van haar jacht.

Rapport in zake Minimumloon.

Een commentaar, als we het zo mogen noemen, opent de Beurs- en Nieuwsberichten van Woensdag l.l. met de headlines, „nu de budgetten niet gepubliceerd zijn kan men over het rapport weinig zeggen!"

Wij zouden over het rapport zeer veel kunnen zeggen, ook zonder dat de budgetten zijn gepubliceerd. Maar we achten het thans niet opportuun en wel om het volgende wat geschreven werd door de Beurs- en Nieuwsberichten, het orgaan van de C.P.I.M.

Uiteraard hebben wij ons dadelijk met de directie van de C.P.I.M. in verbinding gesteld. Deze echter deelde ons mede, dat zij het rapport gelijk met ons had ontvangen, dus nu twee dagen geleden en nog niet de tijd had gehad het grondig te bestuderen. Op de vraag in hoeverre dit rapport van enige invloed zou zijn op de loonpolitiek van de C.P.I.M. zeide men ons, daaromtrent nog niet de minste mededeling te kunnen doen.

We zijn van mening, dat voor de bestudering van bedoeld rapport, wat de C.P.I.M. voornemens is te doen, niets beter werken kan dan een rustige atmosfeer. We menen thans het beste de belangen ook onzer arbeiders te kunnen behartigen, door zoveel mogelijk deze rustige sfeer te bevorderen, door over het rapport nog niet te schrijven.

Aan vele verzoeken die ons daaromtrent bereikten, kunnen we thans om **grotere belangen, nog niet voldoen.**

Curaçao-Aloë.

In de Berichten van de afdeling Handelsmuseum van de Kon. Ver. Koloniaal Instituut is een brochure verschenen van Dr. P. A. Rowaan over bovenstaand onderwerp. Deze wetenschappelijke brochure is daarom zeer belangrijk, omdat de schrijver tot de conclusie komt dat **de naaste toekomst voor aloë in het algemeen en voor Curaçao-aloë in het bijzonder er niet ongunstig uitziet.**

De aanleiding tot deze studie was een initiatief van onze Gouverneur die medio 1933 aan het Koloniaal instituut verschillende monsters aloë toezond en daarover verschillende gegevens vroeg.

De totaal uitvoer uit het gebiedsdeel Curaçao was het hoogst in het jaar 1918 met 805 ton en het laagst in het jaar 1932 met 295 ton. De uitvoer is sindsdien weer opgelopen tot 552 ton in 1934.

Van de totale uitvoer leverde Aruba 83%, Bonaire 16% en Curaçao 1%.

Na de **Botanische herkomst**, waarin we lezen dat de aloë omstreeks 1600 uit Afrika in West-Indië kwam, vernemen we in het hoofdstuk **Cultuur** dat de oudste cultures op Barbados waren, welke echter is te niet gegaan. De naam Barbados-aloë voor het in West-Indië gewonnen product heeft zich nog lang gehandhaafd en is nog niet geheel verdwenen, hoewel thans bijna alle aloë uit West-Indië uit het gebiedsdeel Curaçao afkomstig is. Gelukkig verkrijgt echter de naam Curaçao-aloë meer vaste voet.

Waarschijnlijk dateert de aloë-cultuur op de Benedenwinden van omstreeks het jaar 1840.

Omtrent de cultuur, zegt de brochure nog, dat vermoedelijk betere cultuurmaatregelen de productie nog ten goede zou kunnen komen.

De bereiding van aloë is ons allen wel bekend.

De voornaamste toepassingen van aloë zijn op pharmaceutisch gebied.

En de brochure citeert wat de verschillende Pharmacopees er over zeggen, maar het merkwaardige is dat men in Duitsland, het land van misschien de grootste pharmacopeische industrie, de Curaçao-aloë niet schijnt te kennen. De uitvoer daarheen is dan ook nihil en wellicht zou op dit gebied toch wel wat te bereiken zijn.

Uit de vergelijking welke in de laatste jaren gemaakt is tussen de verschillende **aloë-producten op het Chemisch laboratorium van het Koloniaal Museum blijkt** de superioriteit van onze Curaçaose aloë.

De Curaçao-aloë geeft bij verwerking een opbrengst van aloinen van 8 tot 12%, terwijl uit de kaap-aloë slechts enkele procenten wordt verkregen.

Zou het daarom niet mogelijk zijn eens onder de ogen te zien of de aloine bereiding hier op onze eilanden zelf zou kunnen plaats vinden? In de verschillende laxerende preparaten en patentmiddelen is aloine het werkzame bestanddeel.

Op dit gebied echter ontmoet de aloë op de wereldmarkt wel concurrentie, waarover een apart hoofdstuk van de brochure handelt.

Onze gehele export van aloë is gericht naar de Ver. Staten. Van New-York als distributiecentrum uit vinden belangrijke hoeveelheden Curaçao-aloë haar weg al naar elders, vooral naar Engeland.

In de gegeven tabel der prijzen vinden we dat in de laatste jaren medio 1931 de Curaçao aloë haar hoogste prijs had van *f* 1.18 per k.g. Deze daalde tot 54 cts. in Januari 1935 en steeg tot 75 cts. in November.

De Curaçaose aloë om haar hogere kwaliteit brengt bijna steeds een tweemaal hogere prijs op als de Kaap-aloë.

Uit het Londense marktbericht van 28 Nov. 1935 blijkt dat de naaste toekomst er gunstig voorstaat. Het luidde:

Values for Curaçao Aloes are still moving up, suplies are extremely scarce.

Petroleum -- „The burning Question."

Terwijl in ons Parlement op het Binnenhof nog betoogd wordt, waarom Nederland zijn weermacht moet versterken, klonken er hier en daar in Europa weer oorlogszuchtige geruchten. Reeds in de loop van dit jaar, zo schrijft een der grootste Engelse bladen, de geenszins heethoofdige „Times", zou er kans op oorlog te duchten zijn. De jarenlange spanning tussen Rusland, China en Japan over de verbrokkeling van Mongolië heeft daarginds nu een climax bereikt. Dagelijks neemt de spanning nog toe, zich steeds even ontladend in hoogst gevaarlijke grensovervallen en zelfs ongecamoufleerde oorlogsdaden. Van Amerikaanse zijde worden de evenzeer jarenlang herhaalde waarschuwingen nu ook dringender: men hoeft het wekelijks overzicht in de bezadigde „New York Times" er maar op na te zien. Ook andere gezaghebbende Amerikanen hebben **het senator Pittman, voorzitter van de senaats-commissie voor buitenlandse zaken**, nagezegd: „Japan is voornemens, China voor Amerika te sluiten, zelfs ten koste van een oorlog!"

Het reeds bekende citaat uit de redevoering van den onlangs vermoorden admiraal Takashashi, admiraal-opperbevelhebber van de Japanse vloot, kon men indertijd dagen achtereen heftig besproken vinden in de Amerikaanse kranten. Tenzij de Verenigde Staten hun politiek van bescherming en verdere toepassing van het (oer-Yankee) beginsel der „Open Door" van de Amerikaanse handel laten varen, zou Japan genoodzaakt zijn, de actie-radius van zijn vloot uit te breiden tot Nieuw-Guinea, Celebes en Borneo! „Het spreekt van zelf," verzekerde daarop senator Pittman, „dat het Congres niets zal nalaten, om onze nationale verdediging op peil te houden en onze wettige handel op China te beschermen!"

Ziedaar! De náám van Nederlands-Indië alweer midden op de wereldwijd dreigende achtergrond. Dat onze militaire leiders de achtergrond kennen en ook ampel overwogen hebben van zekere gebeurlijkheden, blijkt uit de onlangs gepubliceerde artikelen van de vice-admiraal b. d. Jhr. Schorer.

Niet alleen de Rijnlandzone, maar ook het probleem van het Donaubekken en dat van het Frans-Russische pact houden inmiddels zowat héél Europa in spanning. Terwijl kenners van de politieke en economische toestand in het verre Oosten verzekeren, dat nog in de loop van 1936 een oorlog tussen Sovjet-Rusland en Japan zal uitbreken. En — dat het bij die twee oorlogvoerenden onmogelijk zou kan blijven? Als Italië er ooit op gespeculeerd mocht hebben, zijn „nationale poging tot kolonisatie" juist op het psychologisch moment te doen, dan is dat ogenblik toch wel nú, terwijl immers Engeland geroepen wordt om zijn enorme belangen in China en Indië gewapenderhand te beschermen! In het najaar van 1911 profiteerde Italië handig van de spanning in Europa, verwekt door de Balkan-oorlogen en het Frans-Duitse conflict in Marokko, om zich van het nog maar nominaal Turkse kustland Tripolis, in N.-Afrika, meester te maken. Zouden Mussolini's Italiaanse real-politici ook thans weer met de grote oorlogsgevaren voor **Engeland en Frankrijk hebben rekening gehouden om hun lang berekende slag in Oost-Afrika te slaan en... binnen te halen?**

Immers, de Italiaanse oorlog in Abessinië lijkt verre van beëindigd, terwijl de Engelsen al meer en meer gereserveerd worden ten opzichte daarvan. Uit de verklaring van den Duce aan Sir Arnold Wilson, conservatief Lagerhuislid, behalve uit wat bekend raakte van de nachtelijke vergaderingen van den fascistische Grote Raad, blijkt standvastige oorlogswil toch wel overduidelijk. Zelfs de petroleum-sancties, waarmede men te Genève maar weinig haast maakt, schijnen nu Italië al niet meer te zullen of ook maar te kunnen deren. De Italiaanse troepen- en oorlogsmateriaal-verschepingen gaan haar gang met de regelmaat van een goed-functionerende automaat. Wilt u, om dat even te illustreren, enkele statistische gegevens?

Van 25 tot 31 Januari werden er voor Italië's rekening door het Suez-kanaal vervoerd 17.000 manschappen, 10..000 ton krijgsmateriaal, 1920 militaire autowagens, 3877 ton benzine en olie, benevens ammunitie. In de daarop volgende week, van 1 tot 7 Februari, zijn die cijfers: 12.000 manschappen, 13.500 ton krijgsmateriaal en ammunitie, 2720 ton vlees, 1890 ton militaire autowagens en onderdelen, plus 720 ton zware olie. In de tweede week alléén werden er 4176 manschappen, zieken en gewonden, naar Italië teruggevoerd. Voor dit vervoer betaalde Italië, nu al sedert maanden, wekelijks globaal 80.000 pd.st. rechten aan de Suez-kanaalmaatschappij.

Brandstof, zo lazen we onlangs in De Tijd, komt nu in het brandpunt van Europa te staan! Brandstof voor de duizenden vliegmotoren, voor àl dat nieuwe, gemotoriseerde geschut, voor tanks, auto's en motorfietsen, — alsmede voor de Italiaanse vloot. Er is ontzaglijk veel stookolie nodig voor al die slagschepen, kruisers, torpedoboten, onderzeeërs en de honderden flotieljevaartuigen van feitelijk elke moderne vloot in de Middellandse Zee, — de Engelse, Franse en Italiaanse. Uit het rapport der commissie van deskundigen inzake het olievraagstuk te Genève kwamen interessante mededelingen omtrent de bronnen, waaruit Italië in 1934 (dus in een vredesjaar) zijn olie-producten heeft betrokken. Van de totale invoer dier producten in Italië was 92.6 pct. afkomstig uit Roemenië, de Sovjet-Unie, Nederlands Oost-Indië, Iran en de Ver. Staten. Nu moet men weten, dat de Ver. Staten alléén ongeveer 75 pct. van de wereldproductie van petroleum voortbrengen; Rusland 5.77; Venezuela 5.14; Mexico 5.12; Iran (Perzië) 2.93; Roemenië 2.08 en Nederlands Oost-Indië 1.75 procent. Zodat het bedrijf der petroleum-raffinaderijen in Noord-Amerika dat van alle andere landen tezamen verre overtreft. En — de regering der Ver. Staten, die evenals de Volkenbondsleden dat rapport der commissie voor het petroleumvraagstuk heeft ontvangen, heeft nog niet definitief zijn houding ten opzichte van 't eventueel af te kondigen embargo vastgesteld. Ergo...

De brandstof-kwestie wordt daarom, bij een mogelijke oorlog in het Verre Oosten, maar ook bij de gespannen toestand in en rond de Middellandse Zee, de „brandende kwestie." Aangezien Nederland door Oost-Indië een niet onbelangrijke plaats inneemt onder de petroleumproducerende landen, mogen we de „burning question" hier nu meteen wel even in onze algemene beschouwingen betrekken.

Voorzieningen van grote en kleine oorlogschepen van de ontonbeerlijke stookolie, smeerolie en benzine, óók op grote afstanden, is thans wel één van de aller-

Feuilleton.

De Vermoorde vermoord.

35)

Wens luisterde er niet naar. Hij beschouwde de jonge vrouw en schoon haar ogen gesloten waren en ze daar volstrekt onbeweeglijk lag, kwam het hem voor alsof ze alles, wat daar op enkele stappen van haar gezegd werd, hoorde. Op slot van rekening, duwde hij den geneesheer tot aan de trap, sloot de deur terug dicht en ging naast het bed staan.

Hij zeide niets en maakte geen enkel gebaar. Clémence Bijl opende haar ogen, doch deed ze weer onmiddellijk dicht, als werd ze verblind door een al te hel licht...

Wens boog zich voorover en begerig zag hij vragend naar het gezicht der jonge vrouw. Haar blonde haarlokken glooiden als vloeibaar klatergoud over het oorkussen in een mooie golving om haar hals.

Op haar edel voorhoofd, wit als ivoor, doch een weinig gezwollen, was geen rimpel merkbaar; haar lange handen rustten plat op de dekens. Eén harer ringen, een saphyr, bleek te groot geworden en Wens zag dat hij, bij wonder, slechts aan de middelvinger paste.

Hij boog zich nog meer voorover, haar jonge ogen gingen open en ze prevelde een „ja" op het ogenblik zelf, dat hij haar ondervroeg.

Hij richtte zich weer op, wierp een laatste blik op haar en verliet de kamer, juist zoals hij er in gekomen was, n.l.: op zijn tenen.

— „Wel?" vroeg M. Bure.

Vorobeïtchik antwoordde niet, trok hem bij de arm mede. Zij daalden de trap af, kwamen aan de „hal" en de detectief duwde de deur van de salon open en ontstak licht.

M. Hiclet had hen gevolgd. Hij liep naar de deurvensters van het terras, die, wijl ze half open stonden, de koelte van de nacht binnenlieten. Hij sloot ze en wilde spreken; hij luistere scherp.

— „Heeft ze bekend?" hoorde hij den rechter vragen.

Wens liet zich in een stoel vallen:

— „Ja!"

De rechter stiet een zucht van verlichting:

— „Eindelijk!..."

Doch, van een plotse schrik overmand, sprong hij op:

— „Gij hebt haar zo maar alléén gelaten!... En indien ze nu van de gelegenheid gebruik maakte om ons te ontsnappen?... Ik wil zeggen, als zij aan dat alles eens een einde moest maken door zich te zelfmoorden..."

Wens wees naar de halfopenstaande deur. M. Bure zag de oude keukenmeid traag de trap opslenteren, trede voor trede; dan keek hij naar den detective.

— „Zij gaat haar wekken," zei deze laatste; „...'t doet me denken aan een trouwe hond..."

En aanstonds voegde hij er bij:

— „Zij is het, — ge weet het ook wel — die het alarm gegeven heeft... Zij is, te middernacht, naar Mej. Bijl gegaan, onder voorwendsel te gaan zien of deze iets nodig had... in feite, omdat ze vreesde, wat thans gebeurd is... Simpele mensen tonen zich, dank hun instinct, soms meer schrander dan wij..."

De rechter dacht een wijl na:

— „Zo," sprak hij, „we hebben dan toch eindelijk den schuldige, of liever de schuldige, gevonden... Ik geef nochtans toe dat ik nog niet volledig klaar inzie, hoe ze..."

Hij ging niet voort met spreken, daar Wens grote ogen opzette.

— „Heb ik soms iets gezegd dat u aangreep?"

De detectief schudde het hoofd:

— „Ik vrees dat ge u wel wat vergist aangaande..."

— „Ik mij vergissen!?" riep M. Bure uit.

Clémence Bijl heeft bekend, ja," hernam Wens. „Maar ze heeft dat niet voor eigen — wèl voor iemand anders rekening gedaan..."

— „Voor iemand anders rekening?" herhaalde de rechter. Hij scheen de zin der woorden niet te vatten.

— „Hebt ge uw plan op zak? Sla het eens even open... Al wat ik weet zal ik u verklaren."

Vorobeïtchik legde zich achterover in zijn zetel en terwijl hij een bepaald punt in 't vage scheen in 't oog te houden, begon hij:

— De 14de, om 5. u. 30, verlaat Max Hartog de villa en in tegenstelling met wat hij tevoren had gezegd, gaat hij weg langs de hof... Een louter toeval, neemt dat wel in acht!... Hij doet enige stappen, struikelt, valt... Aan zijn voeten ligt het lijkje van den kleinen Jacques..."

Maar...?" hervatte de rechter.

Opgewonden betekende hij met een handgebaar van door te gaan.

— „Gij herinnert u nog wel de eerste reacties van den jongeman: verwondering, schrik... misschien zelfs medelijden; Ge herinnert u ook nog al de vragen, die zich aangaande hem hebben opgedrongen... Is het kind vermoord geworden? Is het bezweken aan een plotse kwaal?... Max Hartog zit onrustig om zich heen... hij heeft geen schuld aan de moord en toch beeft hij!... Waarom??? Omdat hij schrik heeft, niet voor wat hij gedaan heeft, maar voor wat hij gaat doen! Zijn tante, Charles Feldhun, Mme Necchi en de huisknechten zijn afwezig... Blijft nog enkel zijn verloofde over... Maar die ligt door droefheid overstelpt, uitgestrekt op haar bed, de vensters van haar kamer zijn gesloten en de gordijnen toegeschoven... Hartog buigt zich en raapt het lijkje op... hij bemerkt de boom en, de enige die geschikt is om zijn euveldaad ten uitvoer te brengen; hij klimt er op, knoopt het lichaampje aan een tak op en ijlt dan weg... Op dat ogenblik ontmoet hij Hubert Leparme... Wat heeft deze laatste nauwkeurig gezien?... Terwijl de neef van het slachtoffer zich dat ook niet zonder vrees afvraagt, is Max Hartog reeds naar Mme Necchi gelopen... Wanneer hij van haar weggegaan is, passeert hij het golfterrein, waar hij één zijner vrienden ontmoet, om 6 u. 45 heeft men hem op de Elisabethlaan gezien... Hij heeft, om zo te zeggen, op een wondere wijze zijn tijd berekend door, op één minuut na, zijn tante, die op de terugweg was, vóór te zijn... Men mag ook anderzijds veronderstellen dat Mme Rouvet, bij haar vertrek, hem gezegd heeft tegen welke bepaalde tijd ze terug zou zijn... Hij dringt de villa in, klimt naar de kamer van zijn tante, springt over haar lichaam, dat op het tapijt ligt en sluit het venster..."

„Hubert Leparme was dus opgericht?"

— „Ja, en zodra hij deze bijzonderheid heeft overgemaakt, heb ik aan zijn oprechtheid ook niet meer getwijfeld. Was hij nu werkelijk schuldig, dan nog zou hij tegen Hartog bezwaren gevonden hebben, door ons b.v. te zeggen dat hij hem het slachtoffer heeft zien aanvallen. De gevaren, als er daaruit misschien konden voortspruiten, zouden dan nog voor hem van geen tel geweest zijn; door de dood van den jongeman had Leparme immers geen tegenspraak meer te vrezen... Maar neen: hij zeide ons eenvoudig dat hij den neef van Mme Rouvet een venster heeft zien sluiten!... En dát kan hij zeker zo maar niet uitgevonden hebben, want ik durf wedden dat hij de draagkracht van zulke verklaring niet kende!..."

— „De draagkracht...?"

— „Met de schulden overstelpt, en zonder de minste schroom", zó heb ik u herhaalde malen Max Hartog beschreven. En telkens liet ik u horen dat ik hem verdacht. Ik ging zelfs zó ver, dat ik daar op zekere dag nog aan toevoegde:

— „Ik acht hem tot alles in staat. Als zulke zinnelozen in een slecht spoor geraken, weet men nooit hoe ze er zullen uitkomen"...

Welnu, Hartog zat in een slecht spoor: zulks bewijst het feit dat, de 14de 's morgens, zijn tante hem met onterving gedreigd had... Daarenboven, de kerel had nijpende geldnood en Mme Rouvet, wij weten het, was het spelletje, haar schuldeisers te vergoeden beu... Voor hem was het uur dan gekomen om te handelen, hij wist dat en toen bood het toeval hem de gezochte gelegenheid aan..."

wordt vervolgd.

voornaamste problemen van elke admiraliteit. Elk modern gemotoriseerd leger en de militaire luchtvaart hebben natuurlijk hun eigen probleem van olievoorziening! Maar op zee zal de grootte van de actie-radius onder bepaalde omstandigheden zelfs een beslissende rol spelen. Dit geldt vooral voor oorlogvoerende staten, die door de zee van elkaar gescheiden zijn. Ziedaar wat de rol der tankschepen zo buitengewoon belangrijk maakt.

Kolen komen, als brandstof voor moderne oorlogschepen ,haast niet meer in aanmerking. Olie toch maakt het mogelijk, de nieuwe Engelse kruisers van 10.000 ton en daarboven — nà 1927 van stapel gelopen — een snelheid van minstens 16 zeemijlen per uur te geven bij een actie-radius van méér dan 10.000 zeemijlen. De oudere schepen van dezelfde grootte en dezelfde snelheid hebben slechts een actie-radius van 4800 zeemijlen, als men eens vergelijken wil. Maar de zéér grote snelheden, die moderne oorlogschepen slechts korte tijd kunnen lopen, eisen een naar verhouding véél te groot kwantum brandstof. Hoe ongemeen snel het brandstofverbruik bij de moderne marine stijgt, kan een enkel voorbeeld aantonen. Een voor grote snelheden gebouwd schip van 1000 ton, dus een moderne torpedo-jager, gebruikt bij snelheid van 20 zeemijlen 1.5 ton olie, bij een snelheid van 40 zeemijlen echter daarentegen reeds 21 ton of 14 maal zoveel!

Nu er letterlijk honderden onderzeeboten met een grote actie-radius in tal van bekende — en ook onbekende? — havens der Middellandse Zee zijn gestationneerd, ook een enkel woordje dáárover. De grootste Franse onderzeeboot, de onderzeeboot „Surcouf", die boven water 2880 en onder water 4300 ton verplaatst, kan met een snelheid van 10 zeemijlen eveneens 10.000 mijl afleggen. De nieuwe Italiaanse onderzeeboten van 800 tot 1230 ton bezitten echter dezelfde actie-radius. Voor de nieuwste Engelse onderzeeboten, „Clyde" en „Severn" wordt zelfs een actie-radius van iets minder dan 20.000 zeemijlen aangegeven. Opvallend klein daarentegen is het gebied van actie der grote Franse contre-torpilleurs, kleine kruisers van 2500—3000 ton. Dat bedraagt bij een snelheid van 18 zeemijlen per uur slechts 2500 zeemijlen, terwijl de grote Engelse torpedojagers, een veel grotere afstand aan één stuk kunnen afleggen. Iedereen zal nu wel begrijpen, hoe voornaam tankschepen voor de oorlogsvloot zijn...

gehele voorstel intrekt.

Hierdoor ontstaat in de Raad een zekere onrust.

Mr. Bichon stelt een motie voor, waarin tot uitdrukking gebracht wordt, dat het de Raad betreurt, dat het ontwerp wordt ingetrokken.

De vergadering wordt geschorst, teneinde de motie te kunnen opstellen. Na de heropening wordt de volgende motie voorgelezen en aangenomen:

„De Koloniale Raad gehoord de discussies in de vergadering van hedenavond omtrent ontwerp-verordening tot wijziging van het bij koninklijk besluit van de 22ste Mei 1914 No. 84 vastgestel reglement op de inrichting van de Rechterlijke macht in de kolonie Curaçao, het amendement van den heer van der Biesen op art. 1., gelet op de aanname van dit amendement met negen tegen een stem, gehoord de verklaring van den gemachtigde van het Bestuur, dat het ontwerp is ingetrokken, betreurt de intrekking van dit ontwerp;

spreekt als zijn mening uit, dat het ontwerp zoals voorgesteld door Het Bestuur en geamendeerd door den Heer van der Biesen, zowel het belang van het Bovenwindse kanton alsdat van het Benedenwindse kanton ten zeerste zou dienen;

verzoekt Het Bestuur het ontwerp opnieuw in te dienen, rekening houdende met de inhoud van het aangenomen amendement.

De gemachtigde van Het Bestuur heeft inmiddels de zaal verlaten. De discussies worden voortgezet over de kleine wijziging in de politiekeur, die aangenomen wordt. Daarna wordt de vergadering gesloten.

De rechtsbedeling op Curaçao.

Dinsdagavond kwam de Kol. Raad bijeen ter behandeling van de Ontwerp-verordening van het bij Koninklijk besluit van de 23ste Mei 1914, No. 84 (P.B. 1930 No. 56) vastgestelde Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke macht in de kolonie Curaçao.

Een ontwerp voor het grote publiek van minder belang en waarom toch in de Raad debatten gevoerd zijn met een hartstocht, zoals we maar zelden te horen hebben gekregen.

Het ging bij de behandeling van dit ontwerp over de vraag hoelang op de bovenwindse eilanden de Kantonrechter moet aanwezig zijn.

Het standpunt van het Bestuur in zake deze is, dat de rechter minstens 3 maanden op de Bovenwinden moet verblijven en dan 2 maal per jaar.

Mr. van der Biesen opende de algemene beschouwingen met ernstige opmerkingen over de splitsing van de rechterlijke macht op de Beneden- en Bovenwindse eilanden en drong er op aan, dat de Bovenwindse eilanden zouden worden opgenomen in het Kanton Curaçao.

De afgevaardigde van het Bestuur, Mr. Suthoff antwoordde, dat het hier niet gaat om de Kantons, maar over de wijziging van de rechterlijke macht, waarop de Hr. van der Biesen repliceerde, dat hij pas aan de Algemene beschouwingen is en daarom niet buiten de orde gaat.

De Hr. Suthoff repliceerde weer en zeide o.a. dat er een einde diende te komen aan de impasse, waarin de rechtsbeding gekomen is; terwijl de wet voorschrift, dat men om een bepaalde tijd een lid van het Hof naar de Bovenwinden moet sturen, gebeurt dat in werkelijkheid niet.

Daarna dient Mr. van der Biesen een amendement in, waarin hij voorstelt, dat in artikel 1 sub a gelezen wordt instede van „drie maanden" twee maanden.

Mr. van der Biesen zegt dat hij dit amendement voorstelt, omdat het verblijf van den rechter gedurende drie maanden tweemaal per jaar op de Bovenwindse eilanden, als minimum meestal te lang zal zijn. Terwijl de rechter op Curaçao node gemist kan worden. Spreker zegt, dat het Bestuur aanneemt, dat de rechter gedreven zou worden door het verlangen om de eilanden zo gauw mogelijk te verlaten. Van een dergelijk gebrek aan plichtsbesef is nimmer iets gebleken. En als het bestuur dit aanneemt voor toekomstige rechters dan is dat toch op z'n minst een beetje voorbarig. Het bestuur voert ook aan, dat de rechter zijn krachten te wijden heeft aan het welzijn der bevolking, en dat hij als raadsman hen heeft aan te horen. Hiertegenover zij opgemerkt, dat de bevolking daar haar gezaghebbers en geestelijken voor heeft.

In een rede erg warm van toon noemde de Hr. Suthoff dit amendement onaanneembaar.

Waarop de Hr. Bichon nog een lans brak voor het amendement, door op het belang te wijzen voor Curaçao, dat er zoveel mogelijk rechters aanwezig waren.

Spr. betreurt dat de gemachtigde het amendement dadelijk onaanneembaar verklaarde en hoopt, dat Dr. Suthoff deze woorden zal willen terugnemen.

Dr. Suthoff echter wenst deze woorden niet in te trekken.

Wanneer op de Bovenwindse eilanden zoveel te doen is, dat Curaçao hier onder lijden zou, welnu dan staat nog altijd de mogelijkheid open om een nieuwe rechter te laten uitkomen.

Nog voeren verschillende sprekers het woord, terwijl de heer Sprockel verklaart, waarom hij tegen dit amendement zal stemmen. „Drie maanden of niets", meent de heer Sprockel.

Wanneer bij stemming blijkt dat er 9 stemmen voor en 1 tegen is, deelt de gemachtigde van het Bestuur onder grote stilte mede, dat het Bestuur thans het

POLITIEK ALGEMEEN OVERZICHT.

De belangrijkste gebeurtenis, waarover we in dit algemeen overzicht spreken moeten is de komende Duitse Rijksdagverkiezing op Zondag a.s.

We hebben in ons eerste overzicht na het verschijnen van Hitlers bekende memorandum, waarover in de laatste weken zoveel te doen geweest is, reeds aanstonds de mening uitgesproken, dat wij in deze bezetting van de gedemilitairiseerde Rijnzone, niet veel anders zagen dan een knappe verkiezingsmanoeuvre.

En we zijn in de loop der laatste weken daarin bevestigd.

In de grote plaatsen van Duitsland zijn door Hitler grote redevoeringen gehouden: „verkiezingsredes", die voor millioenen per radio verbreid worden en de indruk van deze redevoeringen is, dat Hitler niet zou geweten hebben, wat hij vertellen moest, als niet de bezetting van de Rijnzone zoveel herrie had gemaakt in de Europese politiek.

Het was in de laatste weken niets anders, dan de opheffing van het Locarnopact. Er werd niet met één woord gerept over de Jodenvervolgingen, over de vervolgingen van het Duitse protestantisme en het katholicisme, over de concentratiekampen enz.

Toen Hitler ruim drie jaren geleden aan de dictatuur kwam, deed het Nationaal-socialisme de belofte ieder jaar bij volksstemming over hun regime te laten beslissen. Hitler is daarin nog steeds in gebreke gebleven en doet dit ook weer met de a.s. verkiezing.

Want deze komende verkiezing is geen stemming van pro of contra het Nazisysteem: maar is slechts een stemming betreffende Hitlers politiek in het Locarnoverdrag.

Dit is gebleken uit alle redevoeringen van den Führer, maar blijkt ook uit de opdracht, welke de Kiezers hebben.

Zij hebben slechts aan te stippen, dat zij de lijst van Nazi-candidaten, en de overtreding van het verdrag van Locarno door **Kanseller Hitler goedkeuren.** Indien de stemmer de Nazi-candidaten voor de Reichstag niet wil hebben, of de Locarno-politiek van Hitler afkeurt mag hij het biljet blanco laten, waarop de stem dan als ongeldig beschouwd za! worden.

We behoeven geen profeet te zijn om te voorspellen, dat de verkiezing een geweldige meerderheid zal opleveren voor het huidige regiem.

Reeds in de nacht na de verkiezing zal de uitslag bekend kunnen zijn en de officiële cijfers welke dan opgeven:

Hoeveel stemgerechtigden er waren?
Hoeveel geldige stemmen.
Hoeveel stemmen er zijn uitgebracht.
Hoeveel ongeldige stemmen.

Merkwaardig is nog dat ná de verkiezing eerst het aantal stemgerechtigden zal worden meegedeeld, terwijl in iedere ordelijke staat dit reeds van te voren vaststaat.

En hoewel de ganse wereld overtuigd is, dat èn het grote aantal communisten en socialisten, wat maar niet in een paar jaar in eens verdwenen is, èn het grote aantal Joden en Katholieken en vervolgde protestanten, tegen het Hitler-systeem is, toch zal dit systeem op Zondag a.s. weer worden goedgekeurd met een overweldigende meerderheid.

De wereld wil nu eenmaal bedrogen zijn.

In de kwestie om het Locarnopact, dat in de laatste weken de gemoederen bezig hield, is een stilstand gekomen. Door de Volkenbond zal in deze geen uitspraak worden gedaan voor de Maand Mei. Want Frankrijk heeft eind April en begin Mei zijn grote verkiezingen en eerst nadat deze stemming is geschied, mogen de kiezers weten, wat zij aan hun regering hebben.

Dus wel op een andere wijze, doch ook hier weer hetzelfde lied: De wereld wil bedrogen zijn, welnu bedriegt dan maar.

Nog enige aandacht vroeg de openbare mening voor het Italiaans-Hongaars-Oostenrijks verdrag, dat deze week gesloten is, en waardoor de drie landen een nog nauwere verbintenis hebben aangegaan.

Van de andere mogendheden verwijdert Italië zich meer en meer. In Londen is een nieuw vlootverdrag tot stand gekomen in zake de maritieme bewapening. Italië bedankt om daaraan mee te doen en de Italiaanse Gezant Grandi heeft van de gelegenheid gebruik gemaakt, om zijn hart eens te luchten omtrent de sancties tegen Italië.

Het verdrag is nu alleen ondertekend door de Ver. Staten, Frankrijk en Engeland.

Het heeft, afgezien van de precaire **waarde van verdragen in de huidige** politiek, niet veel betekenis daar de grote zeemogendheden Italië en Japan geweigerd hebben zich daaraan te binden.

In dit laatste land heeft de nieuwe Ministerpresident Hirota een regeringsverklaring afgelegd omtrent de vreedzame bedoelingen van Japan en vooral in zake de grensgeschillen met Rusland in Mandsjoerije.

Maar terzelfdertijd hadden er weer ernstige grensincidenten plaats, uitgelokt door Japanse officieren, en op het protest van den Sovjetgezant, werd door de Japanse regering een ontwijkend antwoord gegeven, zodat wij nog lang niet de zekerheid hebben, dat het militairistisch drijven in Japan onderdrukt is.

BUITENLAND.

„AFWEZIGHEID".

„Een verschrikkelijke waarschuwing."

Onder de kop „Afwezigheid" publiceert de „Osservatore Romano" in zijn bekende rubriek „Appunti" een in de „Courier de Genève" verschenen artikel betreffende het niet deelnemen van Duitsland aan de wereldtentoonstelling der Katholieke Pers.

Naar aanleiding van het artikel van het Zwitserse blad releveert de „Osservatore" de volgende belangrijke commentaar:

Met het oog op de momenteel in Duitsland bestaande toestanden had een Duits paviljoen slechts kale muren kunnen tonen, welke en waarin aan konden herinneren, hoe bloeiend eens de katholieke pers juist in Duitsland was, hoe voortreffelijk georganiseerd en hoe wijd verspreid. In vergelijking met het niets van thans, een inderdaad verschrikkelijke waarschuwing! Daarbij komt nog, dat Duitsland niet het enige land is, dat niet aan de wereldtentoonstelling zal deelnemen. Ook Rusland verkeert in dezelfde positie. En dat temidden van landen, die, van Lapland tot Mexico, iets ten toon te stellen hebben. Hier wordt wederom een bewijs geleverd voor de waarheid van het gezegde, dat de uitersten elkaar ontmoeten.

Velen vragen zich af, of Duitsland dan tenminste niet zijn kerkbladen wil tentoonstellen.

Al had men dat ook van deze zijde van katholiek Duitsland zeer gaarne gedaan en al was deze tentoonstelling ongetwijfeld een der meest interessante exposities geworden, zelfs hiervoor werd geen toestemming gegeven. In Duitsland is zelfs de zuiver kerkelijke pers onderworpen aan dezelfde strenge verordeningen als alle andere bladen en daar juist de kerkerkelijke bladen in Duitsland zulk een buitengewone verspreiding vinden en in steeds groter wordende kring worden gevraagd, is dat alleen reeds genoeg, om het heersende regiem hoogst ongunstig in dit opzicht te beïnvloeden.

Doch al zal Duitsland op de wereldtentoonstelling dan ook in het geheel niet vertegenwoordigd zijn, het feit alleen reeds spreekt boekdelen!"

Bruidspaar voor het hakenkruis.

Door de „Duitse volkskerk" wordt bij de huwelijksinzegening het kruisbeeld op het altaar vervangen door het Hakenkruis, terwijl de Hitlergroet wordt gebracht bij de antwoorden van bruid en bruidegom.

Deze kerk, gesticht door dr. Dinter, heeft Jezus Christus uit haar leer geschrapt, en zegt te zijn teruggekeerd tot de oude Germaanse ritus.

Een huwelijksinzegening volgens de nieuwe ritus heeft onlangs plaats gehad in de kapel van deze secte.

Na een strijdlied, een predicatie en gebeden zette dr. Dinter de bedoeling uiteen van het Duitse huwelijk.

Dr. Dinter vroeg vervolgens den bruidegom: „Wilt gij, kameraad, deze vrouw tot uw wettige echtgenote en met haar in het huwelijk treden volgens de oude Germaanse gebruiken?"

De bruidegom, in de houding staande en de Hitlergroet brengen, antwoordde met luide stem: „Ja". „Heil Hitler".

Vervolgens vroeg dr. Dinter aan de bruid: „Wilt gij aan de zijde staan van uw echtgenoot in zijn moeilijke strijd voor het Duitse vaderland?"

De bruid, eveneens in de houding staande en de Hitlergroet brengend, zei duidelijk: „Ja". „Heil Hitler".

Voor Hollands sprekende katholieken. De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Kerkbericht voor Zondag.

We vestigen er de aandacht op dat Zondag a.s. de H.H. Missen zijn **in de kerk van St. Anna.**

4½ u. eerste H. Mis.
5½ u. Mis voor de Mannen, waaronder algemene H. Communie.
7 u. Kindermis.
8½ u. Hoogmis.

In de kerk van de H. Familie — San Mateo — zijn deze diensten om 4 uur — 5 uur — 7 uur en 9 uur.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Isla kerk:

's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek).
Biechthoren — Zaterdag 4—6 uur.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:

Iedere morgen na de H.H. Missen en iedere avond om 6¾.

's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½.

CURAÇAO.

Netherland in plaats van Dutch.

Van Z. Exc. den Gouverneur ontvingen we het volgende schrijven:

Bij brief van den 5den Juli 1934 No. 2065a heb ik mij tot U gewend naar aanleiding van eene door de Vereeniging „Nederland in den Vreemde" gevoerde actie om het Engelsch bijvoeglijk naamwoord „Dutch" in onbruik te doen geraken omdat het gebruik ervan meermalen tot verwarring aanleiding heeft gegeven, met het verzoek door middel van uw blad de aandacht van het publiek erop te vestigen, dat het aanbevelenswaardiger voorkomt om in Engelsche correspondentie steeds het adjectief „Netherland" dan wel „Netherlands" voor „Nederlandsch" te gebruiken.

Aangezien mij gebleken is, dat er nog altijd vrij veel gebruik wordt gemaakt van het woord „Dutch" moge ik nogmaals een beroep doen op Uwe bereidwilligheid om de aandacht van het publiek te vestigen op het feit, dat er vaak verwarring ontstaat door het gebruik van „Dutch" en het publiek aan te sporen om in Engelsche correspondentie steeds „Netherland" of „Netherlands" te gebruiken.

De Gouverneur van Curaçao.

Bekendmakingen.

Aan den seiner bij de Landsradiodienst op Bonaire I. I. Frigerio is ingaande 12 April 1936 wegens langdurige onafgebroken dienst, twee maanden binnenlands verlof verleend met vergunning dit verlof geheel of gedeeltelijk op Aruba door te brengen.

De seiner bij de Landsradiodienst op Curaçao A. Sprock is gedurende het verlof van Frigerio voornoemd met de waarneming van diens functie op Bonaire belast.

De Heer Jossy C. Henriquez is be**noemd tot lid van de Raad van Toezicht** op de Koloniale Postspaarbank ter voorziening in de vacature door aftreding van den Heer J. H. Sprockel.

Aan Mevr. J. W. Bekker Groenendijk tijd .3de klasse onderwijzeres bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao, werkzaam aan de Wilhelminaschool is ingaande 20 Maart 1936 op haar verzoek eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Mej. E. Kuster is benoemd tot tijd. onderwijzeres 3de klasse en werkzaam gesteld aan de Wilhelminaschool alhier.

Aan Mevr. H. H. K. Irausquin Suttoff, tijd. onderwijzeres 1ste klasse categorie A aan de Wilhelminaschool alhier is op haar verzoek ingaande 1ste April 1936 eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

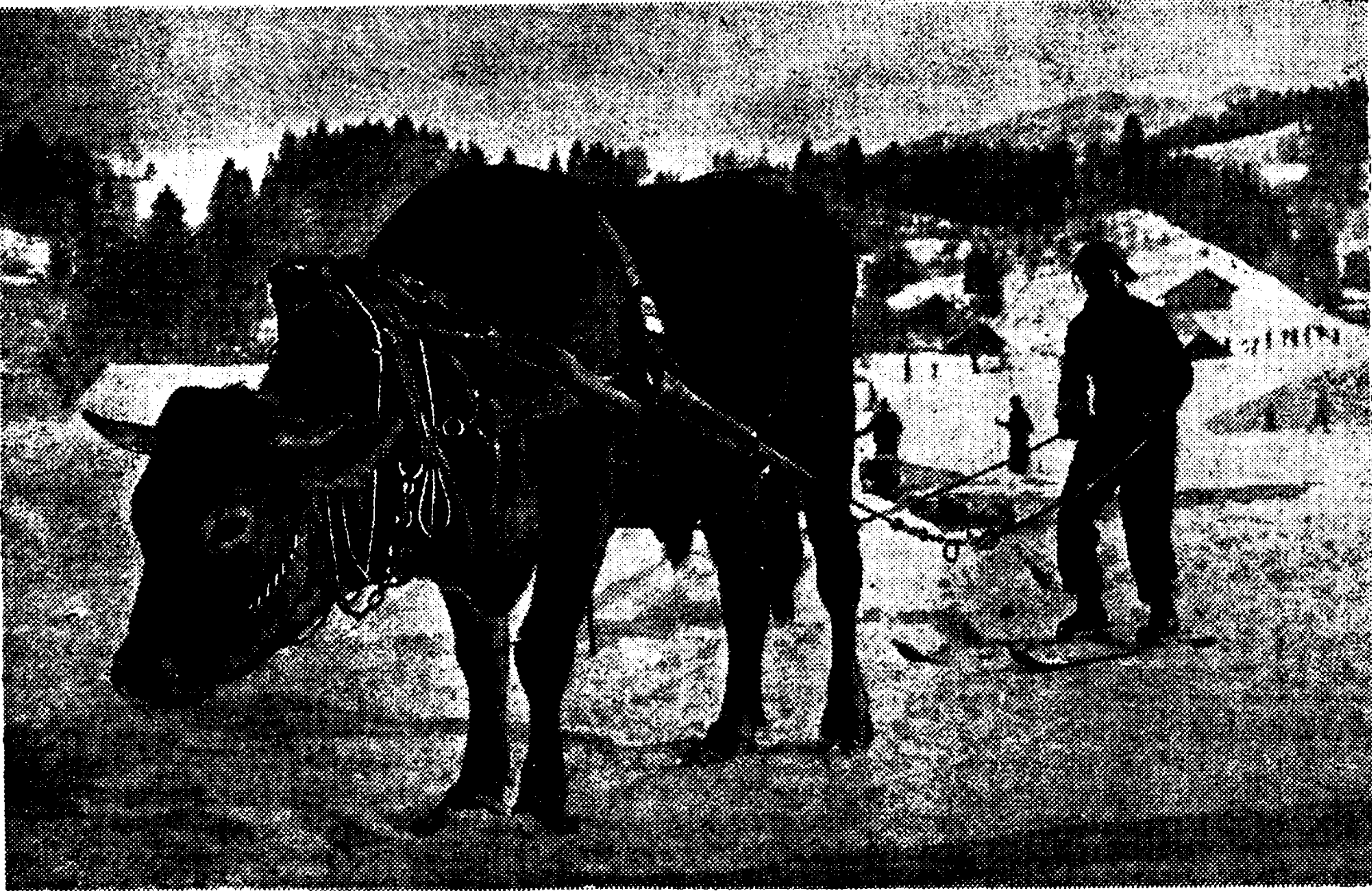
Aan den Technisch-ambtenaar bij het Departement van Openbare Werken J. N. H. Butot is ingaande 27 April 1936 vier weken vrijstelling van dienst verleend en in aansluiting daaraan negen maanden buitenlands verlof naar Nederland.

De Heer F. V. Sterling is benoemd tot agent van Politie 1ste klasse.

Mej. M. J. Derks, gouvernements vroedvrouw is naar Aruba overgeplaatst en tijdelijk belast met de werkzaamheden van Mej. C. S. Wittenberg vroedvrouw op Aruba, aan wie 4 maanden vrijstelling van dienst verleend is.

Radio-uitzending Voetbalwedstrijd.

De Curaçaose Radio Vereniging heeft getelegrafeerd aan de Phohi om de voetbalwedstrijd van a.s. Zondag uit te zenden op 16.88 M.

LANGZAAM MAAR ZEKER: Een vrolijk toerist verkiest veiligheid boven snelheid.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

In de Ver. Staten zijn verschillende Maatschappijen in staat van beschuldiging gesteld voor het leveren van mitrailleurs aan Bolivia gedurende de Chaco-oorlog.

De oud-gouverneur van Caracas, General Helic Calavis heeft het land verlaten. Hij werd op verzoek van het volk half Februari door President Contreras van zijn post ontheven, daar men hem er van beschuldigde op 14 Februari last te hebben gegeven om op het volk, dat op het Bolivar plein samen gestroomd was, te vuren.

In Guatemala viel een vliegmachine van de Pan Am.

Er waren 14 doden waaronder 10 vooraanstaande Duitsers en onder deze de Prinses van Schaumburg Lippe.

Uit Spanje komt weer bericht van verdrijving van kloosterlingen en Zusters te Gandia. De burgemeester van de stad hielp er aan mee. In La Luz werd de bemanning van een Sovjet-schip feestelijk binnengehaald. 60.000 Boeren in de provincie Badajoz hebben zich de lan-derijen van hun meesters toegeëigend.

De katholieken zullen zich onthouden van deelneming aan de a.s. gemeenteraadsverkiezingen.

De bekende Levensverzekeringmaatschappij Phoenix te Wenen, een der grootste van Europa, verkeert in moeilijkheden.

Bij Cairo viel een grote Engelse bommenwerper; 5 militairen kwamen om.

Op het oorlogschip Repulse kwam weer een geval van sabotage voor. Dit is het de sabotagegeval op de Engelse vloot in de laatste maanden.

UIT NEDERLAND.

Volgens een nader telegram voor de familie van Dr. Van Schelven, blijkt deze ongeveer een dag of 10 geleden toch gedurende de plundering van de Nederlandse ambulance licht gewond te zijn. Hij bevindt zich volgens dit bericht thans op weg naar Djibouti en zal vervolgens naar Nederland terugkeren.

Een ontzaggelijke brand verwoestte de veilingsgebouwen te Elst, die de grootste in geheel Nederland zijn. De schade wordt op meer dan 2½ millioen gulden geraamd. De oorzaak van deze ramp is onbekend.

De werf Conrad te Haarlem ontving opdracht tot het bouwen van twee baggermolens voor de Biliton Tin Maatschappij. Deze molens die van een geheel nieuw type zijn, vertegenwoordigen een waarde van 1.4 millioen gulden.

De directie van de Philipszender deelt mede dat men 5 April aanstaande op de .87 meter zal overgaan en een half uur vroeger met de uitzendingen beginnen. Door deze voorgestelde golflengte wijziging zal de PHOHI 's morgens ook weer op Curaçao te horen zijn.

De dienstplichtigen van de motordienst te Haarlem zullen niet op 4 April met verlof gaan, maar moeten voorlopig nog in werkelijke dienst blijven.

Naar verluidt is H. K. H. Prinses Juliana voornemens om eind Maart het Paleis aan de Ruygehoek voor het eerst te betrekken. Waarschijnlijk zal de Prinses de opening van het werkkamp bij Ommen bijwonen.

Gedurende de kamerdebatten over de begroting verklaarde professor van Embden dat Nederland, evenzo goed als andere landen, gedeeltelijk schuld had aan het mislukken van de ontwapeningsconferentie, daar men naar de geest de ontwapeningsidee reeds feitelijk losgelaten had.

Gedurende het debat dat later ontstond verklaarde van Citters dat het de plicht van Nederland is om op defensiegebied gereed en zover als mogelijk is voorbereid te zijn. De heer Marchant d'Ansenbourg merkte nog op dat hij met vreugde constateert dat er een kentering is gekomen in de publieke opinie en dat het thans doorgedrongen blijkt te zijn, tengevolge van de jongste regeringsmaatregelen, dat Nederland het grootste deel van het jaar weerloos is.

Minister Colijn verklaarde dat Nederland als lid van de Volkenbond de verplichting op zich genomen heeft om in voorkomende gevallen haar deel tot het handhaven van de vrede te vervullen, daartoe hebben wij een weermacht nodig die voldoende sterk is en zodanig uitgerust dat een eventuele aanvaller zich wel zal bedenken alvorens onze grenzen te overschrijden. We zullen er naar moeten streven om bij het optreden van plotseling gevaar ons in het begin zelfstandig te kunnen verdedigen, en in ieder geval berekend te zijn om de neutraliteitsidee, waar wij steeds aan zullen vasthouden, te handhaven. Dit is dan ook het feitelijke doel van de weermacht.

Nederland ducht geen aanval, doch het kan wel eens betrokken worden bij een conflict tussen andere grote mogendheden, indien dit een der strijdende partijen geschikter zou voorkomen. Juist daarom is het leger nodig, daar het voorkomen moet dat ons land het strijdtoneel zal worden, zoals dat in andere kleinere landen reeds eerder aanschouwd is.

Bij een ernstig conflict in West-Europa is van een Volkenbondsactie niet veel te verwachten. De Minister ziet de krachtige Duitse herbewapening niet als een rechtstreeks gevaar voor ons, doch vindt wel dat het politieke aspect in Europa radicaal gewijzigd is. Na re-en dupliek werd de defensiebegroting met 26 tegen 9 stemmen aangenomen, evenals het Defensiefonds.

De nieuwe Kruiser H. M. de Ruyter zal vermoedelijk op 27 April de eerste proeftocht maken.

De R. K. Padvinders.

Na vele maanden voorbereiding zal heden de Verkennersbelofte plaats hebben van de eerste R. K. Padvinders.

Enkele weken geleden hebben we reeds melding gemaakt van de officiële erkenning onzer R. K. Curaçaose Padvinders.

En nu dezer dagen de costumes enz. uit Nederland zijn aangekomen, zullen we na vandaag onze R. K. Padvinders in hunne uniformen zien optreden.

Dat eerste optreden zal plaats vinden Zondagmorgen in de kerk van San Mateo.

Zondagmorgen half 7 zullen de Padvinders zich verzamelen in hun troephuis in volledig costuum en van daaruit gezamenlijk naar de kerk van San Mateo trekken.

Om 7 uur zal Mgr. aan de ingang dezer kerk worden afgehaald.

Onder de H. Mis van den Bisschop antwoorden de verkenners tesamen op de gebeden van den Bisschop, die na het Evangelie een korte toespraak houden zal.

Hierna zal de vernieuwing plaats vinden van de Verkennersbelofte. Daarna volgt de wijding der insignes, waarna elke verkenner de twee insignes worden opgespeld.

Op de treden van het altaar zullen onder de H. Mis de verkenners de H. Communie ontvangen uit de handen van den Bisschop. De Vaandelwijding en de toewijding van de Verkenners aan Koning Christus zal de kerkelijke plechtigheid besluiten, waarna aan de pastorie het gemeenschappelijk ontbijt zal plaats hebben.

Hiermede begint dan op Curaçao deze beste vorm van jeugdorganisatie.

We twijfelen er niet aan of onder deze zegen van de Kerk zal de R.K. Padvinderij bloeien.

Zeker zal menigeen deze morgen met weemoed denken aan het vroege heengaan van fr. Anthimus, die de fundamenten heeft gelegd van deze organisatie, maar de bouw zelf niet meer heeft mogen zien. Het is dan ook een zeer pieuse gedachte van onze R.K. Padvinders om na het ontbijt een bezoek te brengen aan het graf van dezen Frater en daar een gebed te storten, niet zozeer voor zijn zielerust, als wel om zijn voorspraak, dat onze R.K. Padvinders moge bloeien en groeien en deze eerste 18 de voortrekkers mogen worden van een grote degelijke Curaçaose afdeling, van deze bloeiende wereldorganisatie.

Dat de leiding dezer organisatie berust in handen van onze Fraters, deze jeugdleiders van roeping en wijding geeft ons vertrouwen in de toekomst.

Politieberichten.

Op het Hoofdbureau van Politie (Fort Amsterdam) zijn inlichtingen te bekomen omtrent de navolgende gevonden voorwerpen:

1 Portemonnaie inhoudende enig klein geld, 1 zakmes, 1 tabakzak (gummi), 1 stel tafelbeschermers, 1 bril, 1 kralen halssnoer, 1 actentas (bruin lederen), 1 actentas (donker lederen) inhoudende boeken, 1 riem (bruin lederen).

S.S. Venezuela.

Het s.s. „Venezuela" vertrekt eerst hedenmiddag 5 uur Europa.

Sra. Laura Maduro. †

Donderdagmorgen overleed de in Katholieke kringen zeer bekende Sra. Laura Maduro-Maduro.

Sra. Laura had vooral hare grote verdiensten met haar kunstzinnige ensceneringen, huldigingen en feestelijkheden, waarvoor zij altijd hare grote kunstzinnigheid en fijne smaak gaarne ter beschikking stelde in het belang van de goede zaak.

Hebbe God haar rechtschapen ziel.

Onze deelneming aan de familie.

R. I. P.

S.S. „Empress of Australia"

Dit schip wordt alhier verwacht om 7 A.M. Zondag 29 dezer met 235 toeristen aan boord, en zal gemeerd worden aan de PRINS HENDRIK PIER.

Dit schip zal om 4 P.M. vertrekken naar Cristobal, Kingston, Havana en New York.

M.S. „Georgic".

Het m.s. „Georgic" van de Cunard White Star Line, wordt ook verwacht om 6 A.M. Zondag 29 dezer met 439 toeristen aan boord.

Dit schip zal te Caracas Baai gemeerd worden, en zal dezelfde dag om 12 uur 's middags vertrekken naar Cartagena, Cristobal, Kingston, Havana en New York.

K.L.M.-NIEUWS.

Paasvluchten naar Aruba.

De K.L.M. deelt ons mede, dat met het oog op de Paasdagen de dienstregeling Curaçao—Aruba enigszins gewijzigd wordt. Speciaal ten behoeve van de bezoekers van het andere eiland, wordt op Dinsdagmorgen (14 April) een extradienst Curaçao—Aruba v.v. uitgevoerd, met een vertrek van Curaçao om 8.00 v.m., van Aruba om 8.55. Daarentegen zal de gewone ochtenddienst op Maandagmorgen vervallen. Voor de Paasdagen geeft de K.L.M. retourbiljetten uit tegen gereduceerde prijs, welke recht geven op vervoer naar Aruba op Zaterdagmiddag (vertrek van Curaçao om half drie) en terug naar Curaçao ter keuze van den reiziger op Maandag-middag of Dinsdagmorgen.

K KRO O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Zondag, 29 Maart 1936.

1. Wien Neerlands Bloed.
2. Nederland en de Volkenbond, door P. J. Serrarens.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Gramofoonmuziek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 Uur Curaçaotijd.
Zaterdag 28 Maart 1936.

1. Mars.
2. „De Katholieke Actie", door Prof. Dr. Alph. Steger.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Gramofoonmuziek.

Zuster Joachina †.

Donderdag overleed op Welgelegen de Eerw. Zuster Joachina (in de wereld Mej. Groot Karmelink) uit Groenlo, in de ouderdom van 79 jaar.

Zuster Joachina was jarenlang Moeder in het Weeshuis, toen dit nog was gevestigd op Welgelegen.

Zuster Joachina kwam op Curaçao in het jaar 1881 in gezelschap van 7 andere Zusters waarvan thans alleen Sr. Edwine nog in leven is. Zij deden nog de reis per zeilschip een reis van 50 dagen.

In de 55 jaren, dat zij hier onafgebroken werkte, heeft zij zich vele verdiensten verworven, waarvoor de goede God haar thans moge belonen.

Bij de pontificale uitvaart Donderdagmiddag waren zeer vele oud-wezen om de laatste eer te brengen aan hun vroegere Moeder.

R. I. P.

Vertraagde post.

We ontvingen de vorige week post van Nederland gestempeld op 22 Jan.

Betreffende deze vertraging deelt de directeur van het Postkantoor mede, dat zowel van het postkantoor te Kaapstad (Zuid Afrika) als van het postkantoor te Londen, een bericht is ontvangen, dat een zak post van Amsterdam C.S. dd. 23 Januari jl. bestemd voor Curaçao, bij vergissing door het kantoor Southhampton naar eerstgemeld kantoor was verzonden, die de zak naar Londen terugstuurde, van waar doorzending naar Curaçao op 2 Maart jl. plaats vond.

Zuid-Amerika-Jaarboek.

Voor de dertiende maal verscheen het „South American Handboek" het enige jaarboek over Latijns Amerika. Het geeft in beknopte vorm een maximum aan essentiële inlichtingen omtrent alle Zuid- en Midden-Amerikaanse Republieken, met inbegrip van Suriname, Curaçao, Cuba en Mexico. De allerlaatste gegevens zijn er wederom in verwerkt.

Door zijn veelzijdigheid is het Handboek niet alleen een betrouwbare gids voor de handel, die relaties met Latijns Amerika onderhoudt of wil aanknopen, doch evenzeer voor onderwijs-instellingen, officiële lichamen, banken, toeristen, enz. Immers het bevat behalve nauwkeurige cijfers over import en export, talloze gegevens betreffende het transportwezen, de spoorweg- en luchtverbindingen, enz., bijzonderheden over de landbouw en bosproducten, muntstelsels, de natuurlijke gesteldheid van ieder land, minerale hulpbronnen, aanbevelenswaardige routes, belangwekkende feiten omtrent de bevolking en beschrijving van de voornaamste steden en bezienswaardigheden. Schetsen, afstandstabellen en statistieken e.b., tussen de tekst verhogen de bruikbaarheid in niet geringe mate.

Onze dank aan de Agent C. S. Gorsira J. P. Ez. voor de toezending van dit practische boekwerk, uitgegeven onder auspiciën van de Royal Mail Lines Ltd. en de Pacific Steam Navigation Cy., door de Trade & Travel publications L.t.d..

Het boek is verkrijgbaar in de Hollanse Boekhandel.

KONINKLIJKE PETROLEUM MIJ.

De Shell heeft de leiding bij de productie van een nieuwe vliegbenzine.

In verband met de sterke uitbreiding van het luchtvaartverkeer, zowel als de nieuwe luchtvlootuitbreiding in tal van landen, is het niet van belang onbloot, dat de Shell de leiding heeft in de productie van een geheel nieuwe soort vliegbenzine.

In „De Bron", het orgaan van het personeel der Koninklijke Petroleum Mij, lezen wij daaromtrent het volgende:

Gedurende de laatste jaren is er een voortdurende toename te constateren geweest in de anti-klopwaarde of wat meestal genoemd wordt de octaanwaarde van vliegbenzines, en de ontwerpers van motoren zijn er vlug bij geweest — in hun pogingen om zonder gewichtsverhoging het vermogen van de motoren te vermeerderen — om zoveel mogelijk profijt te trekken van iedere verbetering die de Shell of andere producenten hebben kunnen bereiken in de kwaliteit van vliegbenzine. De compressie-verhoudingen en de overbelastingsdrukken zijn verhoogd, maar in al die gevallen is de olie-industrie in staat geweest den motorenbouwers een weinig vóór te blijven. De Shell in het bijzonder heeft steeds verbeterde brandstof kunnen produceren enige tijd voor deze nodig was. Dit streven heeft voortdurend wetenschappelijk onderzoek door de chemici en ingenieurs van de Shell nodig gemaakt.

Dientengevolge is het weer de Shell die de leiding heeft in de productie van een geheel nieuwe brandstof, het gevolg van de ontdekking dat het mogelijk is iso-octaan in commerciële hoeveelheden te produceren, een ontdekking die geweldige mogelijkheden biedt: het zal nu bijv. mogelijk zijn vliegbenzines te maken met octaangetallen van 87 en hoger zonder toevoeging van „dopes", terwijl bij gebruik van tetra-ethyl lood, brandstoffen met anti-klopwaarde van waarschijnlijk meer dan 100 octaan kunnen worden geproduceerd. Op het ogenblik heeft men de meeste belangstelling voor een brandstof van 100 octaangetallen volgens de beproevingsmethode van de leger-autoriteiten der Ver. Staten. Deze brandstof heeft een octaangetal van ongeveer 95 volgens de meer algemeen aanvaarde C.F.R. Motor Methode. Proefnemingen door gezaghebbende personen op motoren, die oorspronkelijk waren ontworpen voor het gebruik van 87 octaan (C.F.R. motor methode) brandstoffen toonden aan, dat 15 tot 30 pCt verbetering in vermogen verkregen kan worden, door over te gaan op 100 octaan brandstof. Veel treffender resultaten verkrijgt men bij motoren die speciaal ontworpen zijn voor het gebruik van 100 octaan brandstof zowel met betrekking tot verhoogd vermogen, als verminderd brandstofverbruik.

Vroeg of laat zullen ook de ontwerpers van machines voor burgerlijke luchtvaart met deze nieuwe brandstoffen proefnemingen gaan doen en men verwacht dat de productie gelijke tred zal houden met de vraag. De verbetering in soortelijk gewicht, grootte en zuinig verbruik der motoren, welke ontworpen zijn voor het gebruik van brandstoffen met hoge octaanwaarde, zal ten gevolge hebben dat de nuttige belasting en het vermogen der vliegmachines verhoudingsgewijs verbeterd worden. Het is derhalve, in weerwil van de hoge kosten van iso-octaan-mengsels, logisch om te verwachten dat de vervoerders een flinke prijs betalen voor deze kwaliteitsbrandstoffen en dat toch het gebruik daarvan voordeliger is.

Afleveringen in Amerika vonden reeds plaats.

Shell heeft de leiding met betrekking tot de commerciële productie van iso-octaan, dat het voornaamste bestanddeel is van de nieuwe vliegbenzine; in het begin van 1935 vonden de eerste afleveringen van de nieuwe brandstof door de Shell in de Verenigde Staten plaats. Evenals de Shell in de Verenigde Staten de eerste was om 100 octaan vliegbenzines beschikbaar te stellen, zo zal zij ook de eerste zijn die een dergelijke brandstof in Europa beschikbaar stelt — weer een voorbeeld van de rol die door de petroleumindustrie wordt gespeeld bij het vooruithelpen van de ontwikkeling van het vliegverkeer.

DE FILM VAN DE WEEK.

Van 30 Maart tot en met 5 April 1936.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Roxy.

College Rhytm.
Girl Friend.
Sweet Adeline.
Curly Top.

In Hollywood.

Charli Chan's courage.
College Rythm.
Sunset of Power.
Cardinal Richelieu.
Curly Top.

In Cinelandia.

Young Eagles.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Roxy.

Dr. Bull.
We live again.

Hollywood.

Dr. Bull.
Invisible Ray.

Cinelandia.

Remember Last Night.
Reckless.
Stand up and cheer.
Fugitive Lady.
Flying down to Rio.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen
VAN
"De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJDPROGRAMMA.

Zondag, 29 Maart.

MUNDO NOBO:
TRAPPERS—R.C.C.
Aanvang 4.15 precies.

Woensdag, 1 April.

RIO CANARIO:
ASIENTO—TRAPPERS
Aanvang 4.45 precies.

Zondag, 5 April.

MUNDO NOBO:
JONG-HOLLAND—ASIENTO
Aanvang 4.30 precies.

IN- EN AFSCHRIJVINGEN.

Be Quick: Serapion Arion, Dominguito 40, per 18 Maart 1936.
Be Quick: Antonio Lannoy, Marchena 31, per 18 Maart 1936.

De elftalopgaven over de maand April moeten uiterlijk 29 Maart in 't bezit zijn van den competitieleider, Rembrandstraat No. 40.

Gombös Schuschnigg Mussolini

De drie diplomaten welke deze week de Hongaars-Oostenrijks-Italiaanse overeenkomst sloten.

DE PROTESTANTSE EED VAN DEN BRITSEN KONING.

Het standpunt van de Ierse Vrijstaat.

Gelijk men weet, werd enige uren voor de dood van koning George te Sandringham een privy council gehouden, waarbij de koning een council of state benoemde, welke gedurende zijn ziekte zijn functies zou waarnemen.

Deze raad bestond uit de koningin en haar vier zoons. Tijdens 's konings ziekte in 1928 werd eveneens een staatsraad benoemd; deze was samengesteld uit de koningin, den prins van Wales, den hertog van York, den aartsbisschop van Canterbury, den lord kanselier en den eersten minister.

Dat ditmaal uitsluitend de koningin en de vier zoons des konings de staatsraad vormden, veroorzaakte enige verwondering; aangezien evenwel de koning zo spoedig na de benoeming van de raad stierf, en dus ook deze automatisch ophield te bestaan, giste men niet langer naar de overwegingen die ertoe geleid hadden, dat ditmaal alleen leden der koninklijke familie deel uitgemaakt hadden van de raad.

De correspondent der „Catholic Times" te Dublin evenwel is in staat nauwkeurig de redenen te noemen, welke ertoe geleid hebben, dat uitsluitend de gemalin en de zoons des konings de staatsraad vormden.

In 1929 — aldus vertelt hij — heeft de regering van de Ierse Vrijstaat de Britse regering erop gewezen dat „onder de constitutie de positie van den koning in de Vrijstaat gescheiden moet worden van zijn positie als koning van Groot-Brittannië of Noord-Ierland — en wel dermate, dat indien de koning ophield souverein te zijn in Groot-Brittannië, hij toch nog koning in de Vrijstaat zou zijn."

Onder deze omstandigheden meende de regering van de Vrijstaat, dat het onredelijk was, dat de aartsbisschop van Canterbury ,de lord kanselier of de britse eerste minister leden zou zijn van de raad, daar laatstgenoemde personen niets gemeen hebben met de Vrijstaat. Na langdurig over-en-weer praten erkenden de Britse autoriteiten de juistheid van het Ierse standpunt, volgens welke sinds de rijksconferentie van 1926 de monarchie in de dominions niet afhankelijk is van die in het Verenigd Koninkrijk, en dat, indien te Londen de republiek uitgeroepen werd, de koning hierdoor niet zou ophouden koning in elk der dominons te blijven.

's Konings godsdienst zijn eigen particuliere aangelegenheid.

Dezelfde correspondent verneemt van gezaghebbende zijde, dat de Ierse regering nog andere stappen doen zal. Onder de grondwet van de Vrijstaat wordt vrijheid van godsdienst gewaarborgd. Bijgevolg is volgens het Ierse inzicht 's konings godsdienst diens eigen persoonlijke aangelegenheid, en moet hij niet gedwongen zijn op z'n eerste privy council de volgende verklaring af te leggen:

„Ik belijd, betuig en verklaar plechtig en oprecht in tegenwoordigheid van God dat ik een trouw protestant ben, en dat ik in overeenstemming met de ware bedoeling der wetten welke de protestantse successie verzekeren, deze wetten naar mijn beste krachten zal handhaven."

„Zulk een gedwongen verklaring", merkt de correspondent op, „is in strijd met 's koning positie als hoofd van de gemeenebest van naties."

Een ieder zal zich met deze zienswijze kunnen verenigen, Katholieken in Engeland zelf zijn met deze verklaring voltrekt niet ingenomen, al zijn zij er erkentelijk voor dat de anti-katholieke passage sinds 1910 uit de koningseed gelicht is. Voor een bijna zuiver katholiek land gelijk de Ierse Vrijstaat, of voor een dominion als Canada, is het ongetwijfeld een ongerijmdheid dat de koning verklaren moet een „trouw protestant" te zijn. Zo dit al mogelijk was in een tijd, waarin de dominions nog een ondergeschikte positie innamen ten opzichte van het moederland, en dus niet onder de scepter van een eigen koning doch onder die van den koning van Engeland stonden, waren er van rijksstandpunt bezien geen overwegende bezwaren tegen de protestantse eed. Thans evenwel kan Ierland daartegen met het volste recht protesteren, en het is te hopen dat het hierbij de steun van Canada krijgen zal.

Blijft de protestantse eed voor Engeland noodzakelijk, en is het niet mogelijk hem voor de dominions uit te schakelen, dan blijft voor deze een zeer ernstige grief bestaan. Hieraan is tot nu toe weinig aandacht geschonken, maar het standpunt van de Vrijstaat is onaanvechtbaar juist, en zal op de duur niet genegeerd kunnen worden.

Het is waar, dat de zaak hierbij niet ophoudt, en dat wanneer men deze kwestie op bevredigende wijze regelen wil, tal van andere punten te berde gebracht zullen worden. Bij voorbeeld: welke waarde heeft het feit dat de Anglikaanse aartsbisschop van Canterbury den koning kroont, voor het katholieke Ierland?

Maar vóór alles zal men in Engeland moeten begrijpen hoe ongerijmd het is dat een koning, om koning van Ierland te zijn, verklaren moet, dat hij een „trouw protestant" is.

Ziekenverpleging in het Rode Kruis.

„Leningradskaja Prawda" bevatte onlangs de volgende verbazingwekkende mededeling: De klinieken en gasthuizen van Leningrad hebben alle redenen, om ontevreden te zijn over de pharmaceutische productie van Rusland.

Het Moskous laboratorium Siemaska b.v. produceert een chloroform van buitengewoon slechte kwaliteit, het laboratorium Charkow, eveneens: in Moskou bevond zich in een flesje medicijnen, een — vlieg!...

Het Petersburger laboratorium Optiek, levert kwikthermometers, waarbij het kwik zich niet beweegt. Het laboratorium Gorki in Pavlovsk produceert chirurgische scharen, welke na gebruik terstond roesten. Om een of andere reden wil het Russische consortium der papierproductie de apothekers geen papier leveren, maar de suikerbakkers worden overvoerd met papier-aanbod: het gebeurt daarom dat, wanneer iemand in de apotheek vraagt, zijn pakje in te pakken men hem verzoekt eerst bij een suikerbakker een kleinigheid te kopen en dan het papier mee te brengen. Het laboratorium Pneumatica in Leningrad had verleden jaar 70 tangen ten gebruike van tandartsen moeten leveren, maar per slot van rekening werd er slechts een afgeleverd.

Sarraut

De Franse Minister-president, die in zijn eerste rede inzake het Locarnopact, wel van te hoge tonen blies.

Aankomst en vertrek der schepen van 28--30 Maart 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Tachira	28	Maracaibo	28	Maracaibo
Georgic	29	New York	29	Cristobal, New York
Empress of Australia	29	New York	29	Cristobal, New York
Carabobo	29	New York, P. Cabello	29	Aruba, P. Cabello, L. Guaira, San Juan, New York
H. C. Horn	30	Cartagena	30	Hamburg

KONING EDWARD OP DE BRITISH INDUSTRIES FAIR. — Het eerste officiële bezoek van den nieuwen Engelsen koning, die als prins wel eens „koninkl. handelsreiziger" werd genoemd, gold de jaarbeurs in Olympia Londen.

Mr. & Mrs. José M. F. Martijn
take pleasure in announcing
the birth of their son
Charles Joseph
Curaçao, March 21st. 1936. 2—3

Satyre en humor.

Grapjes uit het Rijk van Hitler.

In Duitsland doen op het ogenblik twee grapjes de ronde — natuurlijk heel stilletjes — die de politieke toestand heel typeren.

Het eerste grapje luidt als volgt:

Hitler bezoekt een fabriek in het Noorden van Berlijn. Hij spreekt met den oudsten arbeider, die hem over verschillende dingen moet inlichten. Eindelijk komt ook de politiek ter sprake en Adolf Hitler klopt den arbeider op de schouder en zegt: In vertrouwen, Herr Schulz, zijn er nu nog communisten onder de arbeiders? — Zeker, is het antwoord van den ouden werkman; het zal nog wel 20% zijn. De Leider schrikt. En sociaal-democraten? vraagt hij verder. — Dat kan 30% zijn, luidt het antwoord. En zijn er misschien dan ook nog aanhangers van het vroegere centrum? vraagt de Leider met een somber gezicht. — Dat zal 10% wezen, zegt de oude werkman en Duits-nationalisten en democraten hebben wij ook nog. — Maar hoeveel nationaal-socialisten zijn er dan hier? vraagt de Leider. — 0, nationaal-socialist zijn wij hier allemaal!

Nu de tweede anecdote, die ook in het Noorden van Berlijn, het arbeidersdistrict, speelt. Op een schutting in de wijk Wedding, aan de achterkant van een fabriek, die aan de Nordbalin ligt, leest men op een goede dag tot zijn grotere verwondering het reusachtige letters: „Wij komen terug. Roodfront." De fabrieksbezitter wil deze opruiende taal zo spoedig mogelijk doen verwijderen. Het afdelingsbestuur Wedding van de N.S.D.A.P. verzoekt echter den eigenaar, deze rode letters te laten staan. Met bruine letters wordt er onder geschreven: Lafaards! gij durft toch niet. Hebt gij moed, komt dan Zaterdag om 5 uur op deze plaats." Tot grote verbazing van alle Weddingianen staat echter des anderen daags op het nog vrije deel van de schutting te lezen: „Zaterdag helaas verhinderd. Wij hebben S.A.-dienst. Roodfront."

Die kende ze ook.

Lady Montagne werd eens gevraagd, of zij niet liever een man had willen zijn.

„Neen, toch niet, ik ben zeer tevreden, als ik vrouw ben, vooral als ik bedenk dat ik anders kans had een van hen te moeten kiezen." welk een hachelijke kans ik zou lopen er een te moeten kiezen."

Altijd man van het vak.

't Gebeurde dezer dagen, dat een vriend bij een musicus ter tafel wordt genodigd.

Er bestaat daar nog de loffelijke gewoonte om vóór het eten hardop te bidden.

De gastheer en zijn gezin bidden de nieuwe tekst de vriend echter doet 't nog volgens de oude.

Na het gebed zegt de gastheer:

„Amice, met de melodie gaat 't uitstekend, maar met de tekst zit je lelijk in de war."

Vrouwen kennen elkaar.

Een oud-Venetiaans spreekwoord luidt: de listen van de vrouw zijn erger dan die van „de duivel".

Mevrouw Roosevelt vertelt in haar memoires: „Crowded hours" het volgende uit haar leven:

„Toen ik aan mijn moeder, wier karakter ik maar al te goed kende, moest gaan aanzeggen, dat ik mij verloofd had, wachtte ik, tot ze in haar toiletkamer was gegaan om haar tanden te gaan poetsen. Eenmaal met de borstel tussen haar tanden, zo dacht ik, heeft ze toch minstens een paar seconden om na te denken, alvorens zij mij kon antwoorden.

Men moet wel een vrouw zijn om aan zo iets te denken.

Toneel met interrupties.

De Engelse toneelspeler Sullivan speelde bij voorkeur stukken van Shakespeare. Op een avond gaf hij te Londen „Richard III". En toen hij aan de bekende passus kwam:

„Een paard, een paard, 'n Koninkrijk voor 'n paard", klonk opeens van boven de galerij: „Mijnheer Sullivan, kan U 't soms ook met een ezel doen?"

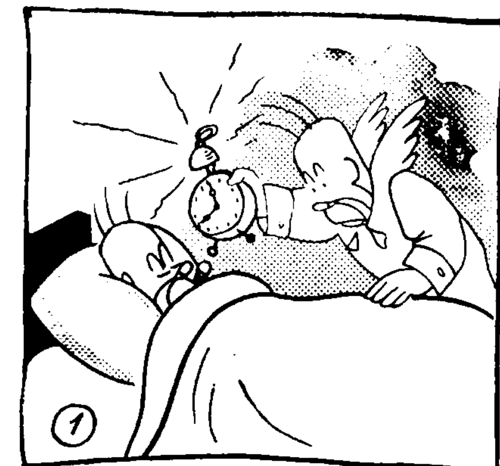
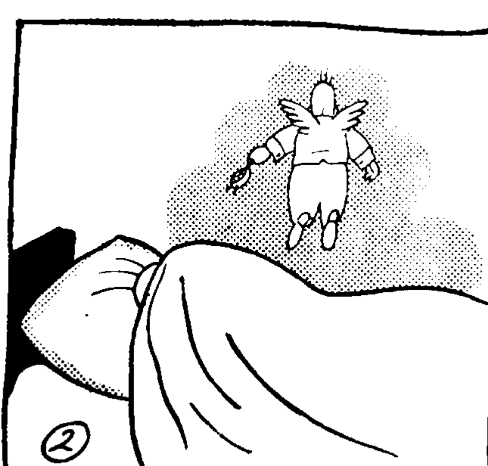
„Zeker", antwoordde daarop de vlotte artist, „kom U maar dadelijk naar beneden."

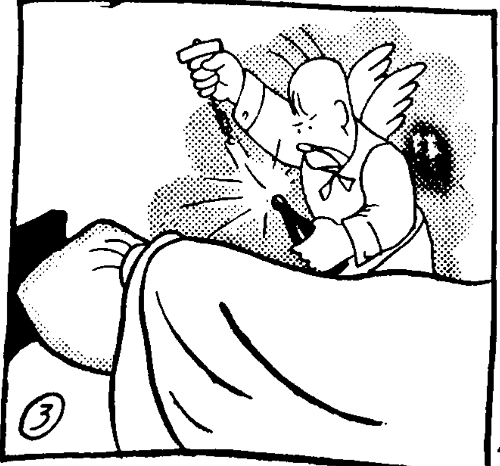
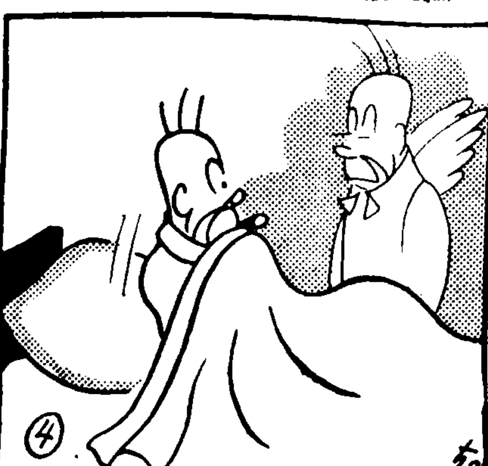
Schottenbloed.

Er waren drie bloedtransfusies nodig om een patiënte in een Londense kliniek in het leven te houden.

Een sterke jonge Schot leende er zijn bloed.

De eerste keer kreeg hij tien pond sterling, de tweede keer gaf de zieke hem er vijf, en bij de derde keer had zij al zoveel Schots bloed in zich opgenomen, dat zij 't liet bij een hartelijk „God moge 't je vergelden!"

DE WEKKER KRIJGT ADAMSON NIET WAKKER, MAAR — WEL